

til Danmark, vil der ikke være nogen tvivl om, at dansk industri vil føle sig tvunget til sådanne forsvarsforanstaltninger mod en stærkt forøget patentdækning.

Raadet har tidligere anført, at det afgørende for, om systemet bør gennemføres eller ikke, er, om det, alle forhold taget i betragtning, må anses at være til gavn eller skade for det danske erhvervsliv, hvorunder industrien med dens meget væsentlige andel af produktion og eksport må spille en fremtrædende rolle.

Når den danske regering ydermere forventer af industrien, at den skal forøge sin eksport med 15 pct. i løbet af perioden 1966-1970, må man se i øjnene, at Danmark simpelthen ikke har råd til at være et idealistisk foregangsland med hensyn til en patentintegration, der som påpeget alene kan have og som påvist vil få særdeles skadelige virkninger for industrien i sin helhed.

Industriraadet skal derfor henstille til Folketingsudvalget, at det nordiske patentansøgningsystem opgives, og at kapitel 3 følgende udgår af lovforslaget.

Patent på levnedsmidler og fremgangsmåder til fremstilling heraf.

Industriraadet er fortsat af den opfattelse, at en indførelse af muligheden for at patentere levnedsmidler og fremgangsmåder til fremstilling heraf vil være særdeles skadelig for hele den danske levnedsmiddelindustri.

Som nærmere redegjort for i bilag C er den danske levnedsmiddelindustri som følge af manglende kapitalressourcer nødsaget til at samarbejde om forskning på fælles forskningslaboratorier og forsøgscentre, og resultatet af denne forskning står frit til rådighed for samtlige deltagere i samarbejdet.

Der er ingen tvivl om, at dette samarbejde, der allerede har vist sig frugtbringende, vil blive udviklet og intensivet i fremtiden, såfremt der ikke gennem slettelse af undtagelsesbestemmelserne på levnedsmiddelområdet skabes alvorlige hindringer herfor.

Industriraadet anerkender de bestræbelser, de danske myndigheder har gjort for at imødekomme landbruget og industrien gennem initiativet til indførelse af artikel 12, § 1 (a), i Europarådets konvention til harmonisering af visse dele af den materielle patentret, for så vidt angår bibeholdelsen af

undtagelsesbestemmelsen for levnedsmidler i 10 år efter konventionens ikrafttræden, der efter artikel 9 først finder sted 3 måneder efter, at det ottende lands ratifikationsdokument modtages, ligesom Industriraadet anser det for en klar forbedring, at indførelsen af stofpatenter for levnedsmidler efter lovforslagets overgangsbestemmelers punkt 1, stk. 2, med bemærkningerne hertil harmonerer med det nævnte forbehold i Europarådskonventionen. Den danske levnedsmiddelindustri nærer dog fortsat ængstelse for, at det uanset den tilsagte overgangsperiode vil kunne blive skadeligt for dens fremtidige trivsel, at stofpatenter for levnedsmidler indføres på et senere tidspunkt, jfr. foranstående bemærkninger og bilag C, pag. 3-5. Rådet indstiller derfor til Udvalget at foranledige, at undtagelsesbestemmelsen genindføres i lovforslagets § 1, stk. 2.

For så vidt angår den specielt danske undtagelsesbestemmelse vedrørende patenteringen for fremgangsmåder til fremstilling af levnedsmidler, betragtes slettelsen af denne af den danske levnedsmiddelindustri som den absolut farligste, dels fordi det netop er på dette punkt, de store udenlandske industrikoncerner formentlig først og fremmest vil sætte ind på det danske patentmarked, under hensyn til at det er her, de fleste opfindelser vil finde sted, og under hensyn til at disse koncerner her har den største erfaring med patentering fra deres hjemland og andre eksportmarkeder, dels fordi dansk levnedsmiddelindustri af nærliggende årsager næsten totalt mangler erfaring på dette område.

Hertil kommer, at det set ud fra et dansk synspunkt forekommer helt urimeligt, at danske producenter uden overgangsbestemmelser med ét slag skal indstille sig på patenteringsmuligheder på dette ene område, hvor det under behandlingen af andre undtagelsesbestemmelser er blevet erkendt, at en overgangsperiode er nødvendig.

Selv om det nordiske patentansøgningsystem mod Industriraadets protest skulle blive gennemført, vil det derfor efter Raadets subsidiære opfattelse være et rimeligt mindstekrav til patentlovgivningen, at den længst mulige overgangsperiode indføres, også på dette område. Uanset at Raadet er klar over, at de andre nordiske lande ikke kan acceptere en for deres vedkommende